

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
== reklamációk és ==
előfizetési pénzek küldendők
== Maros-Vásárhely, ==
Szentgyörgy-utca 9. szám.
== ev. ref. lelkészi lakás. ==

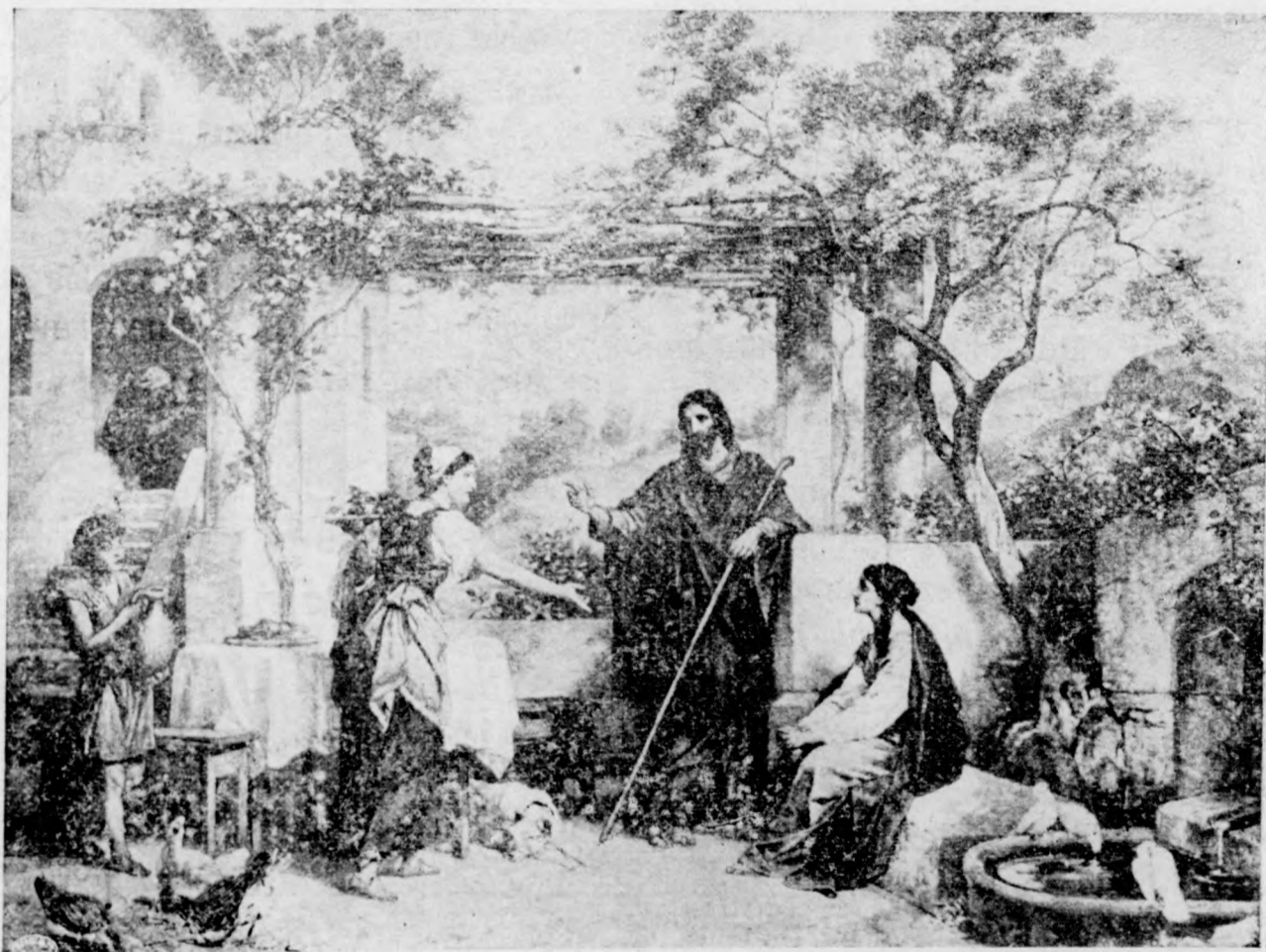
VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész,
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI AR:
Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

† bethániai család.

A nyár áldásai.

Jeremiás próféta a nép hálátlansága felett így panaszkodik: „Elfeledkezett én rólam az én népem.“ (Jeremiás 18, 15.) E panaszra a nép kifakadása adott okot. Hangos volt a zugolódás Izraelben: *„Nincsen szándékunk a Megtérésre, hanem a mi gondolataink után megyünk“*. Erre hangzott a prófétai viszhang: Elfeledkezett rólam az én népem.

Igy van az ma is. Naponként érezzük a természet megújulásában, a kedvező időjárásban, a szelid és enyhe, nyári napsugaras légkörben Istennek jóságát. De vajon eszünkbe jut a hálaadás, a mivel tartozunk ezekért az áldásokért?

Nincs köztünk senki, a kinek a jó Isten meg ne mutatta volna az ő szeretetét csodálatos segítségében. Beteg voltál, meggyógyultál. Megnyílt-e ajkad ezért a hálaadó himnuszra? Gyermeked, nőd, atyád vagy anyád betegágyánál virasztottál. Reszkettel életéért. Aggodva imádkoztál Istenhez. Mindent megígértél akkor, csak a segítség ne maradjon el. Új életet, új embert, mély hálát fogadtál akkor. És most? Hideg a köszönet Elfelejtetted az ő jótéteményit.

Szép kilátást, nagy reményt nyújt e nyári időszak. Meg lesz a mindennapi kenyér? Lesz terített asztal? E kérdésekre biztató választ ad Isten jósága a nyár áldásaiban. De vajon hányan adnak hálát, ha leülnek a terített asztal mellé?

Nem csak testi áldásokkal, nemcsak földi ajándékokkal ruházott fel a kegyelemnek atyja, hanem lelkiekben is megmutatta az ő bőségét. A templomok nyitva vannak azoknak, a kik éheznek és szomjuhózzák az igazságot. Isten háza e szegény világban a menyország kapuja. *„Egy nap a te udvarodban Uram, jobb miut ezer más“*. Így zeng magasztalást a lelkesült zsoltáriró.

Mi is éreztük az Úr hajlékában való lakozásnak örömét. De adtunk érte hálát? Nem, mert elvonták figyelmünket a vasárnapi időtöltések a lelki áldásokról.

Mi az oka a hálátlanságnak? Izrael népe a nyomoruságban segítségül hívta az Istent, de mikor a baj el múlt, a mikor a veszély fellegei tova szálltak, elfelejtették az Istent, megfeledkez-

tek a sűrű könnyhullatásról, a fájdalomról, a mely tépte a bánat idején szívöket.

Most is csak a régiek vagyunk. A világ hivagat, csalogat bennünket s az emberek gunyos nevetése eltántorit Isten iránt való hűségtől. Most is könnyelműen viszik Isten áldásait és jótékony adományait.

E hálátlanság oka a kevélység. Az önhitt azt mondja: Nincs Isten, kiméld meg a hálaadás áldozatát, mert nincs kinek imádkozz. Így szól a tagadás szelleme. Azt mondja, hogy úgy is minden a természet örökké való törvényei szerint történik. Ennek oka a te erős természeted vagy pedig az orvosod ügyessége. Jó sikereid voltak a gazdaságban, azt csak szorgalmaznak köszönheted. Boldógultál ennek oka a véletlen. Szerencse csillagod mosolygott reád. Így ámitja a kevélység az ő felebarátját. De Mózes másképpen beszél. *„Igy adsz hálát te bolond nép? Hát nem Isten a te atyád, a te terentőd?“*

Oh nem a vak véletlen, nem az üres, kapkodó természetű szerencse, nem csak emberi tudomány és szorgalom kormányozza, ami földi sorsunkat, hanem a hatalmas Istennek jósága és bölcsessége vezeti a mi életünket.

Ne magadat, ne embertársaidat imádd, ha kedvez a szerencse, ha üldöz a balsors, hanem keressed mindenekben a mennyei kormányzó bölcs kezét.

Szóljon neki e hálaadó ének! Zengjen hozzá a dicséret és magasztalás. Ő a szeretet, kegyelem és áldások Istene. Tőle jó minden jó és tökéletes ajándék.

Király Béla,
ref. lelkész.

Városi harangszó.

*Én nem tudom, ez a harangszó
Itt városon, mért oly panaszló?!
Bús rabként mit zokog?!
Tisztán csendül fel a világra;
Vinné, ragadná röpke szárnya,
De földre hull legott.*

*Rideg falak utját állják
Majd szük sikátoron bujkál át
s hágyadtan esdekel.*

Népes utcák zaja elnyomja
S csak egy-egy elhaló akkordja
Jut fülemhez el.

Kis falunkban is egykor, régen,
Szólt a harang, de mily másképen?
Szólt messze, szabadon.
A harmatos, üde vidéket
Bezengette, mint istendicséret,
Szép piros hajnalon.

A nap, ha delelőre hágott,
Vagy este, ha nyugvóra szállott,
Mekondult lány szava:
A csüggedők, az elfáradtak
Új erőre, reményre kaptak,
S vigan tértek haza.

De néha a busulás nyelvén
— A gyászolókkal versenyezvén —
Szólt búgva, szomorún.
Szállott fel, fel a magas égbe,
Örök irgalmat esdve, kérve,
S megosztozva a bán.

S nagy ünnepeken, hogy serkentett,
Ére szózatából visszazengett
Lapály, völgy és orom.
A hajlékokba, a szivekbe
Béke, boldogság költözött be
Ez égi hangokon.

Beh máskép' is volt akkorában!
Lelkem szólt a harangszavában,
Oly híven, igazán.
Most, — elnyomja a nagy zsibvásár,
És sohasem zeng oly tisztán már,
Mint élttem tavaszán.

Én nem tudom, ez a harangszó
Itt városon mért oly panaszló?!
Bús rabként mit zokog?!
Tisztán esendül föl a világra;
Vinné, ragadná röpke szárnya,
De földre hull legott.

Albert József.

Isten ígéje.

Mennyei hajlékunk.

János 14--1—14.

A feltámadott Megváltó többször megjelent dicső-
ült testével a tanítványok között, s negyven napi
földönléte alatt intette, tanította őket mennyei igaz-
ságokra, végül tudtul adja övéinek, hogy kevés ideig lesz
még velük, elmegy, de oda most tanítványai nemkö-

vethetik (13r. 33r.) s Péternek is, ennek a lánglelkű
de sokban a szentlélek kitöltetése, az ő pünkösztje előtt
gyenge hitű apostolnak azt mondá, hogy a hová ő
megy, most utána nem mehet, de majd utána megy.
A mint hogy utána is nem épen olyan halállal a di-
csőségbe, mert Péter a Néró császár idejében kereszt-
halállal halt meg, az ő kezei a keresztfán kiterjeszt-
vén. (János 21: 8.) Tehát a Mester, kit keresztre-
feszítettek, s akkor is úgy siratták, ismét elmegy, is-
mét itt hagyja őket magukra. Aggodalmaskodnak a
tanítványok de Jézus szól. Ne háborodjék meg a ti
szivetek, higgyetek én bennem avval a bizó hittel,
melylyel Istenben hisztek „mert Jézus oda megy ama
mennyei hajlékba, Atyja házába, a hol sok hajlékok
vannak elmegyek, hogy megkészítsem néktek a helyet.

Hová ment Jézus? Vissza az atya kebelére, ama
magasságos Jeruzsálembe, a dicsőségbe. ahonnan jött
e földre elvégezni a munkát, mit az Atya rábizott,
hogy elvégezze a té váltságod munkáját keresz testvérem
s az én váltságom munkáját olyan tökéletesen hogy
ahhoz semmit hozzátenni nem lehet sem el nem ve-
hetsz belőle, csak egyet tehetsz: elfogadhatod, *el kell
fogadnod.*

Volt idő, mikor a tetté lett ige *mihozzánk jött*
és lakozott mi közöttünk. Akkor részt vett ő minden
földi bajban és szenvedésben. De amikor visszatért
az Isten hajlékéba melynek szépsége le van írva a
Jelenések könyve 21. és 22. részében, akkor meg-
ígérte, hogy tanítványait is oda viszi. *Atyánk hajlé-
kába* az: nem lesznek hát *az övéi* ott idegenek vagy
csak vendégek. Most némely embernek sokszor kell
változtatnia lakhelyét, *nincsen itt maradandó váro-
sunk*, azért a jövődöt keressük. Itt sok keserű ta-
paszalat ér minket, ott *nem háborítja semmi s m* a
mi szívünket. Azt a hajlékot Jézus *készíti meg* szá-
munkra, ő tudja, hogy ennek mire van szüksége. hogy
boldog legyen. *Ott viszontlátják a bárány vére ál-
tal ujjászülettek szeretteiket*, de főképpen őt látják,
kiben *hittek*, noha nem látták s a kiből teljes lesz
az örömük.

Hogyan jutunk e hajlékba? Senki a maga ere-
jén nem mehet oda. De Jézus mondja: *Én vagyok
az út.* Senki nem léphet rá erre az utra, a mig *nem*
mondhatja: *Jézus az én igazságom:* és senki nem éri
el a célt, ha nem mondhatja: *Jézus az én életem.* A
ki hiszen Jézusban, azért *Jézus maga jő el* és bizton
vezeti a halál sötét folyamán át a mennyei hajlékba.
Addig azonban, mig eljő mivel töltjük az időt? A
Jézusért munkálkodjunk, miveljük az ő cselekedeteit
és az ő nevében imádkozzunk.

De érette, vele munkálkodni, az ő országa ter-
jesztésében, e legdicsőbb, sőt *egyedül dicső* munká-
ban részt venni csak az tud, s Ő is csak azt engedi-
ki ujjászülettet az ő vére által, a ki élőhittel van
összekapcsolva Ő vele, a ki benne él s a kiből Ő él,
ki megszabadult önmagától: bűnös, megromlott „én“

jétől, új életre támadt már itt a földön a Jézus által, annak öröksége, ám a mnenyei hajlék, annak számára készítette meg a Megváltó, azt öleli magához, mikor *ismét eljő* az Ő dicsőségében, az szemlélheti majd a ma hajlék olyan dicsőségét, „mit szem nem látott, fül nem hallott, emberi elme meg sem gondolt”. Egy afrikai, áj-zelandi törzsfőnököt valamikor egy európai király palotájába vezettek; mikor láták, hogy nemigen esodálkozik annak pompáján, kérdezték, hogy látott-e már szedbet? Erre azt mondta: Az én Atyám hajlékai odafenn sokkal szebbek! — Akarsz-e e hajlékban lakni?

Kövesd a Jézust, kövesd még ma!

B. V.

Kegyesség utja.

Nem kell az ajándék

X. orvost egy szegény cipésmesterhez hívták, akinek felesége súlyos beteg volt.

Az orvos megindulva a látott nyomoruságon, nem hogy látogatási díjat követelt volna, hanem pénzt is adott a szegény embernek, hogy az orvosságot megcsináltathassa és ezt többször is megismételte. Végre a nő állapota javulni kezdett, de a türelmes és gondos orvos még tovább is segítette a szegény ember családját, egészen addig, a mig a szegény asszony teljesen felgyógyult. Ebbe pedig körülbelül 3 hónap is eltelt, de hát jó az Isten s végre mégis csak megsegítette gyermekeit.

Egyszer azután, hogy teljesen rendbe jött a szegény asszony, férje azzal toppan be az orvoshoz, hogy ez mondja meg neki, hogy mivel tartozik? Azzal felelt az orvos, hogy legyen gondos férj és egyéb-
bel — nem.

— Nem lehet — szólott a cipész, én ajándékot nem fogadhatok el orvos ur, én is dolgozom s az én munkámat is megfizetik.

— Hagyja csak — viszonzá az orvos — majd később.

— Engedje kedves orvos ur, hogy fizethessek — erőszakoskodott a cipésmester.

— Nő, ha éppen fizetni akar, fizessen hát egy koronát — felelt mosolyogva az orvos. És cipészünk fizetett, de alig bírta titkolni afeletti örömét, hogy olyan olcsón jött ki.

Mi balga emberek is ugy járunk el Istennel szemben. Ha ő gazdagon megáld, számba sem vesszük. S azt, hogy amit tesz velünk, a maga ingyen kegyelméből teszi, nem is ügyeljük. Ha elveszük a jót áldott kezéből, ezt csak a magunk érdemének tulajdonítjuk s hogy azokért hálával is tartoznánk, ez még eszünkbe sem jut. Azután mégis, ha baj ér, akkor meg zúgolódunk, méltatlankodunk az Isten ellen. Hagyjunk fel ezzel a gondolkozással.

Veszedelmes társaság.

Moody, a híres angol evangelista írja a következőket

Egyszer egy úri embert kerestem fel, a kinek házánál egy gyönyörű kanári madarat láttam. A midőn ennek szépsége felett elcsodálkozva dicsértem a kedves madarat, így szólt házigazdám. „Csakugyan gyönyörű példány, de sajnós, hogy hangját teljesen elvesztette. Egyszer ugyanis a szabadba vittem s hosszabb ideig ott is hagytam, hogy legalább ennyire elveszhesse a szabadságot, de mig észrevettem volna, verebek repültek hozzá s azok körülötte csiripelvén, megszokta azok hangját s azóta egyebet sem csinál csak folyton-folyvást csiripól”.

Hogy is mondja Pál apostól? „Jól futottatok. Kicsoda tartoztat fel?”

Ez a veréb módjára csiripoló kanári madár milyen találó példája az olyan ember életének, a ki jó keresztyénnek indult. De azután jöttek a könnyelműség, a világ szeretete és erkölcstelenség s ezek leté-
ritették a jó a helyes utról, a bűn és kárhozat útjára.

Örizzetek azért azoknak társaságától, akik a „Jézus Krisztust” nem szeretik s őt nem követik.

Egyháztársadalmi élet.

**Kérés a lelkesekhez s az egyházmegyei értekez-
letek elnökségeinek.** Napról-napra gyorsan közeledik az az idő, midőn egyháztársadalmi életünk állapotáról ország világ előtt számot kell adnunk. Ezért az értekezleti iroda útján hivatalosan is megkerestük az értekezleti elnökségeket, hogy az egyházmegyéjük területén folyó egyházi munkáról, tagokról, tagdíjaknak pénztáiraikba történt befolyásáról jelentéseiket küldjék be. Miután eziránti kérésünk ez ideig nem vezetett eredményre, ezuton kérjük az érdekelteket, hogy a szükséges jelentéseket összeállítva haladéktalanul most már az értekezlet titkárának nagytiszteletű Tárkányi György urnak Kolozsvárra beküldeni sziveskedjenek.

Ingyenes népoktatás. Ugy látszik, hogy a magyar közoktatásügy forduló ponthoz jutott. Az e héten tárgyalt nagyarányú közoktatásügyi vita rendjén Apponyi gróf vallás és közoktatásügyi miniszter kijelentette, miszerint a legközelebből beterjeszti az ingyenes népoktatásról szóló törvényjavaslatot. Kétségtelenül nagy jelentőségű szociális mozzanat a nemzet életében. *Ingyenes és kötelező népoktatás.* Igazán szabad-
elvű s protestáns elv. Vajha a megoldás is ennek megfelelő lenne.

H i r e k.

Olvasd a Bibliát.

János ev. 13, 1—17.

Jézus halála előtt utoljára volt együtt tanítványaival; a husvétii vacsoránál még egyszer tanította őket; mintha össze akarná foglalni a legdicsőbb dolgokat, a miket ember csak felfoghat, olyanok emez utolsó beszédei. De nem szóval tanított, hanem cselekedetűnek példájával is.

Aranymondás.

Új parancsokat adok róktek, hogy egymást szeressétek, a mint szerettelek titeket. János ev. 13, 34.

Oktató jegyzetek.

I. Jézus szolgálata. Az ember Fia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért. Fáradhatatlanul szolgált beszédével, cselekedetével. Szolgált a betegeknél és nyomorgóknak, a tudatlanoknak és tudósoknak, gyermekeknek és öregeknek; szolgált nemcsak azoknak, kik követték és szerették, hanem még árulójának, ellenségeinek is. A legnagyobb szolgálatot akkor teljesítette, mikor magára vette éretünk a keresztfára terhét és halálra adta életét. És még most is a dicsőségben szolgál, mikor eszedzik éretünk. A ki pedig hozzá méltó akar lenni, az legyen kész mindenkinek szolgálni.

II. A szolgálat indoka. Jézust az ő alázatossága indította szolgálatra. Mester és Úr volt, mégis leereszkedett a legalsó szolgálatra. És önzetlenül szolgált; semmi egyebet nem volt viszonzásul, csak szeretetet és hűséget; s mikor ezt is megtagadták tőle, mégis szolgált. Legfőbb indoka pedig a szeretet volt. Tudta, hogy szolgálata nélkül a tanítványokban mindinkább meg nő a gőg s ez veszedelembe viszi; szeretete mindig nagy volt és csak az ő megmentésükre gondolt. Kérjük az Urat, hogy adjon a mi szívünkbe is igaz alázatosságot, önzetlenséget és szeretetet.

Neri Fülöpöt, ki sokat tett beteg zarándokok ápolásáért, elküldték egy asszonyhoz, hogy tudja meg valóban olyan szent-e, a miként hirt jár. Neri esős időben gyalog ért oda s kérte az asszonytól, hogy segítsen levetni átázott saruit, a mit ez méltatlankodva megtagadott. Neri visszatért és azt jelentette: Nem szent az, mert nincs alázatossága.

— **A marosi egyházmegye közgyűlése.** A marosi egyházmegye folyó év május hó 26-án délelőtt 10 órától kezdve tartja meg tavaszi rendkívüli közgyűlést, amely alkalomból dr. Bartók György néhai püspök emlékeztetének is istentisztelet keretében fog áldozni. Imát Ravasz János esperes és egyházi beszédet Tóthfalusi József marosvásárhelyi lelkész fog mondani.

— **Duka Tivadar meghalt.** Bournemouth angol-orosz városban a magyar emigráció egyik nevezetes tagja halt meg. Duka Tivadar, Görgei egykori segédtisztjének, az angol-indiai hadsereg nyugalmazott főtörzsorvosának halálhírére hozza onnan a távirő. Hetvennyolc éves kort ért. Mint emigráns sokszor érintkezett gróf Andrássy Gyulával, Szalai Lászlóval, Türr Istvánnal s velük éltük fogytáig állandóan összeköttetésben állott. Angliában orvostudori oklevelet nyert s az angol-indiai hadseregben törzsfőorvosi rangban 18 évi szolgálat után nyugdíjaztatott. Élet-

benlévő angol nejével, Taylor Johannával 53 évig élt. Két fia, Ferenc ügyvéd Londonban és Albert Teofil nyug. ausztráliai orvos, Angliában, Bournemouthban lakik. Duka a Magyar Tudományos Akadémia és több külföldi egyesületnek tagja volt. Körösi Csoma Sándor életének a távoli Keleten, kutatója volt. Keleti könyvtárát a magyar Akadémia őrzi. Az Angol Bibliaterjesztő Társulat igazgatósági tagja volt. Magyar református egyházunknak főleg ez utóbbi minőségében tett nagy szolgálatokat. A biblia-revizio ügyében a tárgyalásokat ő közvetítette az angol biblia-terjesztő társasággal. Halála megakadályozta, hogy e munkájának sikerét a revideált teljes magyar bibliát láthassa. De munkája túléli őt s a nemsokára megjelenő mű lesz legszebb és legáldásosabb emléke nagy és nemes lelkének, melylyel távol az idegenben is folyton hazáján csüngött. Emléke örökre áldott!

— **Meghívó.** A szászsebesi református egyház javára Szászsebesen, 1908. május hó 30-án az „Arany-Oroszlán” fedett kerthelyiségében Káló Géza nagyenyedi zenekara közreműködésével zártkörű táncmulatságot rendez.

— **Tanári jubileum.** Az erdélyi ref. szemlében olvasuk, hogy: A Wesselényi kollégium előjárósága és tanárkara — mint a „Szilágy”-ban olvassuk — együttes értekezleten elhatározta, hogy Kincs Gyula, kollégiumi igazgató tiszteletére, abból az alkalomból, hogy tanári működésének 25-ik évét töltötte be, az iskolai záró ünnepély keretében, egyszerű házi ünnepélyt rendez. Ez egyszerű ünnepléssel akarja a kollégium honorálni azokat az elvülhetetlen érdemeket, a melyeket Kincs Gyula munkával megterhelt és sikerekben gazdag negyedszázados tanári pályáján a kollégium ügyei körül szerzett. Az elismerésnek, az igaz érdemek méltatásának külső jeleképpen erre az alkalomra az előjáróság és a tanári kar megfesteti a Kincs Gyula arcképét s a kép leleplezése is az évzár val kapcsolatos ünnepélyen fog megtörténni. Ebből az alkalomból a kollégium vendégeként ellátogat Zilahra Kenessey Béla, erdélyi reform. püspök is, aki kész örömmel ígérte meg ezen ünnepélyen való megjelenését, sőt vele együtt bizonyára többen is az egyházkerület vezető emberei és tanárai közül. Amennyiben pedig a Kincs Gyula sok irányu munkásságából e 25 év alatt bőven jutott a közügyek és a társadalom számára is, hisszük, hogy a kollégium és a volt tanítványok nagy tábora mellett részt kér magának és helyet, módot keres az ünneplésben a társadalom is.

— **A „Vasárnapi Ujság”** május 24-iki száma gróf Brunsvik Teréznek, a kiseddóvók megalapítójának emléket eleveníti fel cikkben és képben. Közöl ezenkívül képsorozatot a Nemzeti Szalon tavaszi kiállításáról, a londoni magyar kiállításról, a zombori házi-

ipari kiállításról, a budapesti automobil-kiállításról. Szépirodalmi olvasmányok: Lampérth Géza elbeszélése, Farkas Imre és Haraszthy Lajos verse, Erdélyi Zoltán verses regénye, Fogazzaro regénye. Egyéb közlemények: új adatokat tartalmazó cikk a Lánchíd alapításáról, tárcacikk a hétről, a déli sarkról, Edison egy érdekes arcképe s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Közintézetek s egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy korona, a „Világkróniká“-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-u. 4. szám) Ugyanitt megrendelhető a „Képes-Néplap“ a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

— **Hazánk műveltségi fejlődése.** Az itt következő számok érdekesen tüntetik fel hazánk műveltségi állapotának fejlődését 1868 óta.

Év	Az iskola teljes száma	Áll. iskola	Közs. isk.	Felekezeti isk.	Magán isk.
1869	13.798	—	371	13.319	108
1880	15.652	244	1577	13.686	145
1905	16.561	2046	1473	12.734	308

A tantermek száma	A tanítók száma	6—15 éves gyermekek száma
1863-ban 16.928	1868-ban 17.792	1875-ben 2,124.899
1880-ban 21.838	1880-ban 21.664	1905-ben 2,153.736
1905-ben 28.741	1905-ben 32.519	

Az elemi iskolába járó gyermekek száma
1875-ben 1,491.121 70.2%
1905-ben 2,507.913 79.5%

A 6 éven felüli népesség Magyarországon 1880-ban 11,475.000, 1900-ban 14,039.000, — növekedés 22.35 százalék. Ezek között az írni, olvasni tudók száma 8,590,000 (61.19 százalék).

— **Az istenség szive** Egy Isten tagadással tetszelgő ember, így szólt egy nagyobb társaság előtt: „Ha Isten volna is, meg kellene hasadjon a szive a sok emberi nyomoruság láttára.“ De találó választ kapott egy derék kálvinista lelkészünktől, a ki a következő választ adta neki: „Igaz van, mert az Isten szive csakugyan megvasadt az emberiség bűnei miatt — a galgothán.“

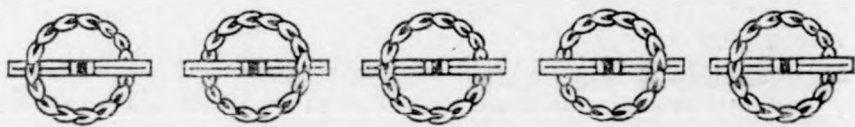
Ország-világ

A katonatisztek fizetésemelése Közel egy éve merült fel a közös hadsereg vezetőinek az a kívánsága, hogy a katonatisztek fizetését emeljék fel, mert amint mondják, a legsilányabban javadalmazott állások a katonatiszteké. A magyar nemzeti kormány egy darab ideig tőle telhetőleg küzdött ez ellen, de végre is a maga részéről is el kellett fogadja a katonatisztek fizetésemelését s ez által az országra nézve újabb

terhek vállalását. A lapok közlése szerint kedden dőlt el véglegesen e kérdés, azokon a bécsi tanácskozásokon a melyeken Wekerle miniszterelnök, Popovics államtitkár vett részt, a midőn is az osztrák kormány követelésének engedve elhatározták, hogy a katonatisztek fizetésemelését 1909-re teljesíteni fogják.

A szegedi beszámoló. A héten sokat foglalkoztak a társadalmi és politikai körökben br. Bánffy Dezső öngyméltóságának Szegeden tartott beszámoló beszédével, a melylyel hatalmas bírálatot gyakorolt a mai társadalmi élet reakciónárius és ultramontán irányzata ellen. Beszéde a kormány tagjait egyáltalán nem kímélte. Szegeden lelkesen ünnepelték br. Bánffyt s az őt odakisérő képviselők közül Eötvös Károly egyik felszólalásában a „legigazabb magyarnak“ nevezte őt.

A debreceni egyetem. Már régi vágyunk, hogy Magyarországon protestáns egyetem legyen. Tudjuk, hogy Debrecen és a Tiszán inneni kerület minden áldozattal munkált ezen, most pedig Apponyi gróf közoktatásügyi miniszter is kilátásba helyezte, hogy a kormány maga is pártolni fogja a szép tervet. Így legközelebb meg fog valósulni régi óhajításunk.

grár Takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona
Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t. M. Vásárhely